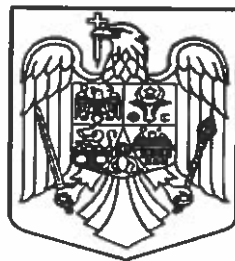

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

R O M Â N I A

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 60

din 18 ianuarie 2018

Analizând Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, transmise spre avizare de Camera Deputaților;

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

*Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01
Web: www.csm1909.ro*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Avizează negativ Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru considerentele prezentate în Anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică Secretarului general al Camerei Deputaților, potrivit legii.

Data în București, la 18 ianuarie 2018.

**Președinte,
Judecător Simona Camelia Marcu**

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018

AVIZ

referitor la Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii

În urma examinării Propunerii legislative pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Propunerii legislative pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a Propunerii legislative pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, transmise spre avizare de Camera Deputaților,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

În baza Hotărârii nr. 60 din 18 ianuarie 2018 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

Avizează negativ Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru următoarele considerente:

- **Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară** (PI-x nr. 595/2017)

Această propunere legislativă cuprinde un articol unic, care prevede modificarea art. 24 și, respectiv, modificarea alin. (1) al art. 75 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ca o observație comună pentru ambele modificări propuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că o propunere legislativă cu un conținut asemănător a

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018*

[REDACTED] mai fost promovată anterior, pentru aceleași considerente ca și cele care fundamentează prezenta propunere legislativă.

Această propunere, înregistrată la Senat (Cameră decizională) sub nr. L521/2015, a fost, însă, respinsă de ambele Camere.

Referitor la modificarea propusă pentru art. 24, Plenul reține că, în privința tuturor celor trei „legi ale justiției” au fost formulate, recent, propuneri legislative de modificare și completare, ce au fost adoptate de Parlament, în privința acestor legi fiind sesizată Curtea Constituțională pentru controlul de constituționalitate, înainte de promulgare.

Deși modificările aduse Legii nr. 304/2004 au fost unele relativ ample, discuțiile pe marginea celor trei legi fiind purtate și în cadrul unei Comisii Speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, printre acestea nu se regăsește și o modificare similară celei propuse.

Astfel, modificarea adusă în privința art. 24 prin *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004* (înregistrată la Senatul României sub nr. L547/2017), recent adoptată, privește completarea articolului cu un nou alineat, care prevede competența completelor de 5 judecători de a soluționa și recursurile împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de sesizare a Curții Constituționale, pronunțate de un alt complet de 5 judecători.

Modificarea a survenit ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 321/2017, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în măsura în care nu exclud posibilitatea formulării recursului împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești.

Noua propunere legislativă nu ține seama de această modificare, deși, așa cum s-a arătat, ea urmărea punerea în acord a Legii nr. 304/2004 cu o decizie a Curții Constituționale.

În ceea ce privește alin. (1) al art. 24, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că maniera în care a fost formulat textul propus nu respectă normele de tehnică legislativă instituite de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările ulterioare, care sunt obligatorii, conform art. 3 alin. (1) din legea menționată, inclusiv la elaborarea propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, în cadrul exercitării dreptului la inițiativă legislativă.

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018

Astfel, art. 36 alin. (1) din această lege prevede că „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.*”

Or, formularea folosită în cuprinsul propunerii – „completele de 5 judecători soluționează cererile în cauzele judecate în prima instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție” – este una neclară, echivocă. Lăsând a se înțelege - în lipsa oricărei circumstanțieri - că revine completului de 5 judecători competența de a soluționa toate cererile formulate în cauzele judecate în prima instanță de Secția penală a instanței supreme, indiferent de natura acestora, ceea ce, evident, nu poate fi acceptat.

Pe de altă parte, textul propus pentru alin. (1) al art. 24 nu mai prevede, ca în prezent, competența completului de 5 judecători de a judeca recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu, și de a soluționa contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecării în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Ca urmare, în lipsa altor modificări care să vizeze aceste ipoteze, ele vor rămâne neacoperite.

În ceea ce privește alin. (2) al art. 24, Plenul consideră că nu pot fi primite criticile de neconstituționalitate și de neconvenționalitate din perspectiva căroră a fost formulată propunerea, conform căroră <<*în concepție convențională principiul dublului grad de jurisdicție este suprimat în aplicabilitatea sa în ipoteza „când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție”*>>.

În acest sens, se are în vedere faptul că dispozițiile art. 2 par. 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale prevăd doar posibilitatea, iar nu obligația ca dublul grad de jurisdicție în materie penală să facă obiectul unor excepții, în situații expres și limitativ prevăzute, printre care și aceea în care cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție.

Astfel, art. 2 din Protocol reglementează „Dreptul la nivel dublu de jurisdicție în materie penală”, după cum urmează:

„1. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege.

2. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, așa cum acestea sunt definite de lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.”

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018*

Prin urmare, par. 2 al art. 2 din Protocolul 7 instituie doar o posibilitate de a deroga de la regula instituită la par. 1, regulă care, însă, rămâne pe deplin aplicabilă în măsura în care statul membru respectiv nu înțelege să dispună de posibilitatea menționată.

Mai mult, Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului instituie garanții obligatorii referitoare la drepturile omului, fără, însă, ca aceasta să însemne că sfera de protecție a acestor drepturi reglementată la nivelul statelor membre nu ar putea fi una mai largă.

Pe de altă parte, propunerea de la alin. (2) nici nu se integrează în actul normativ supus modificării, conform prescripțiilor de tehnică legislativă, locul unei asemenea reglementări fiind în Codul de procedură penală.

În acest sens, modificarea propusă este de natură a crea și confuzii cu privire la voința legiuitorului din perspectiva aplicabilității unor dispoziții normative, în contextul în care nu este însoțită de o modificare corespunzătoare a Codului de procedură penală.

Astfel, în condițiile în care apelul nu ar putea fi declarat decât în favoarea inculpatului, reiese că persoana vătămată/parte civilă nici nu ar mai putea, în concret, să declare apel, căci, de principiu, nu ar avea interes să promoveze calea de atac în favoarea inculpatului. De asemenea, martorul, expertul, interpretul și avocatul nu ar mai putea promova apel, căci potrivit art. 409 alin. (1) lit. e) Cod de procedură penală, aceștia pot să recurgă la calea de atac doar în ceea ce privește amenzile judiciare aplicate prin sentință, precum și în ceea ce privește cheltuielile judiciare și indemnizațiile cuvenite acestora; or, aceste aspecte nu se înscriu în limitele propuse de inițiatori, nefiind în favoarea inculpatului.

S-a mai susținut de către inițiatori că există o imposibilitate de natură logico-juridică de a institui jurisdicții superioare în acele situații în care competența de judecată este stabilită de lege în mod direct la nivelul celei mai înalte jurisdicții.

Referitor la aceste susțineri, se constată că vin în contradicție cu propunerea formulată, în condițiile în care nu se prevede înlăturarea apelului împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a instanței supreme, ci doar se circumstanțiază limitele în care poate fi declarat acest apel, respectiv doar în favoarea inculpatului. Or, dacă ar fi existat o imposibilitate de natura celei semnalate, propunerea ar fi vizat eliminarea cu totul a posibilității de a ataca cu apel hotărârile pronunțate în primă instanță de Secția penală a instanței supreme.

Pe de altă parte, există și alte situații în care instanța supremă este cenzurată tot de către instanța supremă, cum este cazul recursului în casație. Astfel, recursul în casație declarat împotriva hotărârilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel (prin Secția penală/completele de 5 judecători), se soluționează tot de instanța

4

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018

[REDACTED] [REDACTED]
supremă, și aceasta în condițiile în care scopul recursului în casație este acela de a îndrepta erorile de drept comise la judecarea apelului, iar aceste erori aparțin, de asemenea, instanței supreme.

Nu în ultimul rând, în legătură cu alin. (2), se constată că nu au fost propuse dispoziții tranzitorii, astfel că nu se cunoaște cum se vor aplica noile dispoziții, în măsura adopției lor, și din această perspectivă propunerea fiind lipsită de previzibilitate.

În ceea ce privește modificarea art. 75, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că nu se justifică enumerarea secțiilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cuprinsul Legii nr. 304/2004, în condițiile în care, potrivit art. 140 din lege, organizarea administrativă a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se stabilește prin Regulamentul de ordine interioară al parchetelor.

Cât privește propunerea de înființare a unei noi secții în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de investigare a infracțiunilor săvârșite de judecători și procurori, Plenul reține că, în cuprinsul *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară*, adoptată recent de Parlament (înregistrată la Senatul României sub nr. L547/2017), se prevede deja înființarea unei Secții pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Aceste din urmă dispoziții au fost criticate din perspectiva conformității cu Legea fundamentală, în cuprinsul sesizării formulate de Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, adoptată recent de Parlament.

În fine, se remarcă și o neconcordanță între cele menționate în Expunerea de motive, unde se arată că modificarea care se propune constă în înființarea la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a unei secții noi - Secția de investigare a infracțiunilor săvârșite de procurori și judecători, *altele decât cele date în competența Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism*, și textul propus, care se referă doar la Secția de investigare a infracțiunilor săvârșite de procurori și judecători.

- Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii (Pl-x nr. 596/2017)

Această propunere legislativă cuprinde un articol unic, care prevede modificarea

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018*

art. 70 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că propunerea formulată nu este justificată. De altfel, propunerea intră în contradicție și cu voința exprimată recent de legiuitor. Astfel, după cum s-a arătat mai sus, a fost adoptată de Parlament *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii* (înregistrată la Senat sub nr. L548/2017), care prevede modificarea art. 70 alin. (1) după cum urmează:

„Art. 70 – (1) Inspectorii din cadrul Inspecției Judiciare sunt numiți în funcție de către inspectorul-șef, în urma unui concurs organizat de Inspecția Judiciară, pentru un mandat de 3 ani care poate reînnoi o singură dată, pe aceeași durată, dintre judecătorii și procurorii care au o vechime de cel puțin 10 ani în magistratură, care au funcționat cel puțin la tribunal sau parchet de pe lângă tribunal și au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare.”

• **Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor** (Pl-x nr. 598/2017)

Această propunere legislativă cuprinde un articol unic, care prevede modificarea alin. (1), (2), (3) și (6) ale art. 53 și, respectiv, modificarea alin. (1), (3) și (4) ale art. 54 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit propunerilor, ar urma ca numirea judecătorilor și procurorilor în cele mai înalte funcții de conducere din sistemul judiciar să se facă de către Senat, iar nu de Președintele României, ca în prezent.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază, însă, că această propunere nu își găsește justificare din perspectivă constituțională, tinzând să încalce principiul separației și echilibrului puterilor consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, prin atribuțiile pe care le conferă puterii legiuitoare în ceea ce privește aspecte deosebit de importante ale carierei magistraților, cum este numirea în funcțiile de conducere.

În același timp, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru garantarea deplină a independenței sistemului judiciar, ca un corolar al dreptului garantat la un proces echitabil, din perspectiva art. 6 din Convenție, este necesar ca sistemul judiciar să fie independent atât față de executiv, cât și față de Parlament.

Pe de altă parte, reglementarea în vigoare valorifică și prevederile art. 94 din Constituția României, republicată, conform căreia Președintele României numește în funcții publice, în condițiile prevăzute de lege.

Nu în ultimul rând, acolo unde legiuitorul constituant a dorit să atribuie competențe Senatului României în legătură cu autoritatea judecătorească a făcut-o în mod expres, cum este cazul dispozițiilor art. 133 alin. (2) lit. a) și b) referitoare la membrii

6

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018

Consiliului Superior al Magistraturii, care prevăd că cei 14 membri aleși în adunările generale ale magistraților sunt validați de Senat, iar cei 2 reprezentanți ai societății civile sunt aleși de Senat.

De altfel, propunerea legislativă analizată vine în contradicție chiar cu voința recent exprimată de Parlamentul României, concretizată în adoptarea *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004* (înregistrată la Senat sub nr. L545/2017), care prevede modificarea art. 53 și 54 după cum urmează:

„Art. 53 - (1) Președintele și vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani și care nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1).

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(4) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție la Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte sau vicepreședinte a devenit vacantă.

(6) În cazul în care funcțiile de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție devin vacante ca urmare a expirării mandatului, candidatura se depune cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului, dar nu mai devreme de 60 de zile până la momentul în care funcția urmează a se vacanta.

(7) Revocarea din funcție a președintelui și a vicepreședintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României la propunerea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

(8) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(9) Președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani, și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani. Dispozițiile alin. (3)-(6) se aplică în mod corespunzător.

*Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018*

[REDACTED] [REDACTED]
(9) Revocarea din funcție a președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Consiliul Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători, care se poate sesiza din oficiu sau la cererea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, a unei treimi din numărul membrilor ori a adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător."

„Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestuia sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

.....
(3) Președintele României poate refuza motivat, o singură dată, numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției, care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Direcției Naționale Anticorupție ori Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

(5) De la data încetării mandatului funcției de conducere, procurorii prevăzuți la alin. (1) își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție ori al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism."

În ceea ce privește modificarea propusă pentru art. 53, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că observațiile referitoare la crearea premiselor pentru încălcarea independenței judecătorilor și a ruperii echilibrului între puterile statului se impun cu atât mai mult cu cât în ecuația numirii în funcțiile de președinte, vicepreședinte și președinți de secție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție este introdus și ministrul justiției (reprezentant al Guvernului, deci al puterii executive).

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 60 din 18 ianuarie 2018*

Pe de altă parte, nici nu este foarte clar cum se va desfășura în concret procedura de numire în aceste funcții, în condițiile în care propunerea legislativă nu vizează și modificarea art. 53 alin. (5) și (5¹), care prevăd, în esență, depunerea candidaturilor judecătorilor interesați la Consiliul Superior al Magistraturii, după cum urmează:

„(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă.

(5¹) În cazul în care funcțiile de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori de președinte de secție devin vacante ca urmare a expirării mandatului, candidatura se depune cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului, dar nu mai devreme de 60 de zile până la momentul în care funcția urmează a se vacanta.”

Or, conform propunerii, numirea se va face dintre judecătorii instanței supreme desemnați de Adunarea generală a judecătorilor de la această instanță, astfel că nu este foarte clar dacă Adunarea generală este ținută să desemneze judecători doar dintre cei care și-au depus candidatura, cu atât mai mult cu cât aceasta se depune la Consiliul Superior al Magistraturii. De asemenea, nu este clar cum anume se va face această desemnare (cvorum, voturi) ori câți judecători vor trebui desemnați.

Nu în ultimul rând, în legătură cu modificarea propusă pentru art. 54, Plenul Consiliului constată că, în cuprinsul propunerii, se face vorbire despre „*procurorul general al Parchetului Național Anticorupție*”, terminologia uzitată nemaifiind, însă, de actualitate, în prezent funcționând Direcția Națională Anticorupție, condusă de un procuror șef.

Președinte,
Judecător Simona Camelia Marcu

